

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOHODAK GRAĐANA

Član 1.

U Zakonu o porezu na dohodak građana („Službeni glasnik RS”, br. 24/01, 80/02, 80/02-dr. zakon, 135/04, 62/06, 65/06-ispravka, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-US, 93/12, 114/12-US, 47/13, 48/13-ispravka, 108/13, 57/14, 68/14-dr. zakon, 112/15 i 113/17), u članu 8. stav 2. menja se i glasi:

„Dohotkom, u smislu stava 1. ovog člana, naročito se smatra dohodak koji fizičko lice ostvari po osnovu:

- 1) rada koji obavlja na teritoriji Republike;
- 2) korišćenja ili raspolaganja pravom na teritoriji Republike.”

Stav 3. briše se.

Član 2.

U članu 9. stav 1. tačka 9) menja se i glasi:

„9) pomoći u slučaju smrti zaposlenog, penzionisanog bivšeg zaposlenog ili člana porodice zaposlenog – do 67.145 dinara;”.

U tački 17) posle reči: „penzija” dodaju se zapeta i reči: „naknada uz penziju”.

U tački 19) posle reči: „do iznosa koji je” dodaju se reči: „kao najniži”.

Posle tačke 23) dodaje se tačka 23a), koja glasi:

„23a) naknade koje, u skladu sa zakonom kojim se uređuje dualno obrazovanje, kao materijalno i finansijsko obezbeđenje učenika ostvaruju učenici koji obavljaju učenje kroz rad;”.

Član 3.

Član 14. menja se i glasi:

„Član 14.

Zaradom, u smislu ovog zakona, smatraju se i primanja u obliku bonova, hartija od vrednosti, osim akcija stečenih u postupku svojinske transformacije, novčanih potvrda, robe, kao i primanja ostvorena činjenjem ili pružanjem pogodnosti, opraštanjem duga, kao i pokrivanjem rashoda obveznika novčanom nadoknadom ili neposrednim plaćanjem.

Hartije od vrednosti, osim akcija stečenih u postupku svojinske transformacije, koje zaposleni dobije od poslodavca ili od s poslodavcem povezanog lica smatraju se zaradom u momentu sticanja prava raspolaganja na tim hartijama od vrednosti, odnosno u momentu u kojem se te hartije od vrednosti smatraju oporezivom zaradom zaposlenog u skladu sa članom 18. stav 3. ovog zakona.

Primanja iz stava 2. ovog člana, koja zaposleni dobije od s poslodavcem povezanog lica, pri čemu trošak snosi poslodavac, smatraju se zaradom u momentu u kojem zaposleni stekne pravo raspolaganja na tim hartijama od vrednosti, odnosno u momentu u kojem se te hartije od vrednosti smatraju oporezivom zaradom zaposlenog u skladu sa članom 18. stav 3. ovog zakona.

Osnovicu poreza na zaradu za primanja iz stava 1. ovog člana, osim hartija od vrednosti, predstavlja:

- 1) nominalna vrednost bonova i novčanih potvrda,
- 2) cena koja bi se postigla prodajom robe na tržištu,
- 3) naknada koja bi se postigla na tržištu za uslugu, odnosno pogodnost koja se čini obvezniku,
- 4) novčana vrednost pokrivenih rashoda,

uvećana za pripadajući porez i doprinose za obavezno socijalno osiguranje koje iz zarade plaća zaposleni (u daljem tekstu: pripadajuće obaveze iz zarade).

Ako je zaposleni po osnovu primanja iz stava 4. tač. 1) do 4) ovog člana izvršio novčana plaćanja isplatiocu zarade, osnovicu poreza na zaradu čini razlika između vrednosti tih primanja i novčanih plaćanja koja zaposleni vrši isplatiocu zarade, uvećana za pripadajuće obaveze iz zarade, odnosno kod samooporezivanja razlika između prihoda koji je primio, odnosno iz koga je dužan da plati pripadajuće obaveze iz zarade i novčanih plaćanja koja je izvršio.

Osnovicu poreza na zaradu iz st. 2. i 3. ovog člana čini tržišna vrednost hartija od vrednosti uvećana za pripadajuće obaveze iz zarade, odnosno, kod samooporezivanja, tržišna vrednost hartija od vrednosti u momentu sticanja prava raspolaganja na tim hartijama od vrednosti, odnosno u momentu u kojem se te hartije od vrednosti smatraju oporezivom zaradom zaposlenog u skladu sa članom 18. stav 3. ovog zakona.

Ako je hartije od vrednosti iz st. 2. i 3. ovog člana zaposleni stekao kupovinom po ceni koja je niža od tržišne, osnovicu poreza na zaradu čini razlika između tržišne cene tih hartija od vrednosti u momentu sticanja prava raspolaganja na tim hartijama od vrednosti, odnosno u momentu u kojem se te hartije od vrednosti smatraju oporezivom zaradom zaposlenog u skladu sa članom 18. stav 3. ovog zakona i iznosa koji je zaposleni platio, uvećana za pripadajuće obaveze iz zarade, odnosno kod samooporezivanja razlika između tržišne cene tih hartija od vrednosti u momentu sticanja prava raspolaganja na tim hartijama od vrednosti, odnosno u momentu u kojem se te hartije od vrednosti smatraju oporezivom zaradom zaposlenog u skladu sa članom 18. stav 3. ovog zakona i iznosa koji je zaposleni platio.

Ako je tržišna vrednost hartija od vrednosti izražena u stranoj valuti, osnovicu poreza na zarade predstavlja njena dinarska protivvrednost po zvaničnom srednjem kursu Narodne banke Srbije na dan sticanja prava raspolaganja na tim hartijama od vrednosti, odnosno na dan u kojem se te hartije od vrednosti smatraju oporezivom zaradom zaposlenog u skladu sa članom 18. stav 3. ovog zakona.

Cenu, visinu naknade, odnosno novčanu vrednost iz stava 4. tač. 2) do 4) ovog člana utvrđuje isplatilac zarade u momentu kada se davanje vrši.

Tržišnu vrednost hartija od vrednosti iz st. 6. i 7. ovog člana utvrđuje isplatilac zarade, odnosno zaposleni na osnovu dostupnih podataka ukoliko su hartije od vrednosti dobijene od s poslodavcem povezanog lica koje nije obveznik obračunavanja i plaćanja poreza po odbitku.”

Član 4.

Član 18. menja se i glasi:

„Član 18.

Ne plaća se porez na zarade na primanja zaposlenog od poslodavca po osnovu:

1) naknade troškova prevoza za dolazak i odlazak sa rada – do visine cene mesečne prevozne karte u javnom saobraćaju, odnosno do visine stvarnih troškova prevoza, a najviše do 3.837 dinara mesečno;

2) dnevnice za službeno putovanje u zemlji – do 2.303 dinara po osnovu cele dnevnicke, odnosno do pripadajućeg iznosa za polovinu dnevnicke, utvrđene na način i u skladu sa propisima nadležnog državnog organa;

3) dnevnice za službeno putovanje u inostranstvo – do iznosa propisanog od strane nadležnog državnog organa, a najviše do 50 evra dnevno, utvrđene na način i u skladu sa uslovima propisanim od strane nadležnog državnog organa;

4) naknade troškova smeštaja na službenom putovanju, prema priloženom računu;

5) naknade prevoza na službenom putovanju, prema priloženim računima prevoznika u javnom saobraćaju, a kada je, saglasno zakonu, drugim propisima, odnosno aktima odobreno korišćenje sopstvenog automobila za službeno putovanje ili u druge službene svrhe – do iznosa 30% cene po osnovnoj jedinici mere pogonskog goriva pomnoženog s brojem jedinica mere pogonskog goriva koje je potrošeno, a najviše do 6.716 dinara mesečno;

6) dnevne naknade koju ostvaruju pripadnici Vojske Srbije u vezi sa vršenjem službe, saglasno propisima koji uređuju Vojsku Srbije;

7) solidarne pomoći za slučaj bolesti, zdravstvene rehabilitacije ili invalidnosti zaposlenog ili člana njegove porodice – do 38.370 dinara;

8) poklona deci zaposlenih, starosti do 15 godina, povodom Nove godine i Božića – do 9.592 dinara godišnje po jednom detetu;

9) jubilarne nagrade zaposlenima, u skladu sa zakonom koji uređuje rad – do 19.183 dinara godišnje;

10) novčane pomoći koja služi za lečenje zaposlenog u zemlji ili inostranstvu, u visini stvarnih troškova lečenja, dokumentovano računima zdravstvene ustanove koja je lečenje izvršila, kao i dokumentovani troškovi prevoza i smeštaja za potrebe lečenja tog lica;

11) sopstvenih akcija, opcija na sopstvene akcije ili sopstvenih udela poslodavca ili akcija, opcija na akcije ili udela sa poslodavcem povezanog lica (u daljem tekstu: sopstvene akcije) koje zaposleni stekne bez naknade ili po povlašćenju od poslodavca;

12) solidarne pomoći za slučaj rođenja deteta do visine prosečne zarade isplaćene u Republici prema poslednjem objavljenom podatku republičkog organa nadležnog za poslove statistike, po novorođenom detetu.

Ne plaća se porez na zarade na primanja iz stava 1. tačka 11) ovog člana koja zaposleni ostvari od s poslodavcem povezanog lica.

Izuzetno od stava 1. tačka 11) i stava 2. ovog člana:

1) ukoliko zaposleni otuđi sopstvene akcije pre isteka dve godine od dana sticanja prava raspolaganja na tim sopstvenim akcijama, takve sopstvene akcije smatraće se oporezivom zaradom zaposlenog u smislu člana 14. ovog zakona u momentu otuđenja;

2) ukoliko poslodavac ili povezano lice poslodavca otkupe od zaposlenog sopstvene akcije, te sopstvene akcije smatraće se oporezivom zaradom zaposlenog u smislu člana 14. ovog zakona u momentu otkupa;

3) ukoliko zaposlenom prestane radni odnos kod poslodavca pre isteka dve godine od dana sticanja prava raspolaganja nad sopstvenim akcijama osim u slučaju prestanka radnog odnosa nezavisno od njegove volje i volje poslodavca u skladu sa zakonom koji uređuje rad, prestanka radnog odnosa usled sticanja prava na starosnu penziju u skladu sa zakonom koji uređuje penzijsko i invalidsko osiguranje i prestanka radnog odnosa radi zasnivanja radnog odnosa kod povezanog lica poslodavca, te sopstvene akcije smatraće se oporezivom zaradom zaposlenog u smislu člana 14. ovog zakona isplaćenom na poslednji dan trajanja radnog odnosa zaposlenog kod poslodavca.

Ne plaća se porez na zarade na primanja iz stava 1. tač. 1) do 5) ovog člana koja ostvaruju lica koja nisu u radnom odnosu, ali za svoj rad ostvaruju prihode za koje su obveznici poreza na zaradu u smislu ovog zakona.

Za utvrđivanje poreza na zarade po osnovu dnevnice za službeno putovanje u inostranstvo, primanja iznad iznosa propisanog od strane nadležnog državnog organa, odnosno iznad neoporezivog iznosa od 50 evra iz stava 1. tačka 3) ovog člana, konvertuju se u dinarski iznos po zvaničnom srednjem kursu Narodne banke Srbije na dan obračuna troškova.

Ministar finansija bliže uređuje ostvarivanje prava na poresko oslobođenje iz stava 1. tač. 7), 10) i 11) ovog člana.”

Član 5.

Posle člana 18. dodaje se član 18a, koji glasi:

„Član 18a

Izuzetno od člana 14. ovog zakona ne plaća se porez na zarade na izdatke poslodavca u cilju stvaranja i održavanja uslova za rekreaciju zaposlenih na radnom mestu (izdaci za izgradnju i/ili nabavku opreme za rekreaciju na radnom mestu), naknade troškova kolektivne rekreacije zaposlenih, odnosno organizovanja sportskih događaja i aktivnosti zaposlenih koje se sprovode u cilju poboljšanja zdravlja zaposlenih i/ili izgradnji boljih odnosa između samih zaposlenih, odnosno zaposlenih i poslodavca.

Pravo na poresko oslobođenje iz stava 1. ovog člana može se ostvariti samo ukoliko se aktivnosti kolektivne rekreacije zaposlenih iz stava 1. ovog člana sprovode u skladu sa aktima poslodavca i ukoliko svi zaposleni poslodavca imaju pravo na rekreaciju iste vrste, kvaliteta i obima.

Izuzetno od stava 2. ovog člana pravo na poresko oslobođenje iz stava 1. ovog člana može se ostvariti i ukoliko svi zaposleni nemaju pravo na rekreaciju iste vrste, kvaliteta i obima, pod uslovom da se razlika u ostvarivanju prava može obrazložiti odgovarajućom ekspertizom medicine rada.

Pravo na poresko oslobođenje iz stava 1. ovog člana postoji u slučaju organizovanja sportskih događaja, odnosno aktivnosti zaposlenih, pod uslovom da se oni sprovode na osnovu obrazložene odluke poslodavca, pri čemu pravo učešća na njima ima i koristi ga značajan broj zaposlenih kod poslodavca.

Ministar finansija bliže uređuje primenu odredaba st. 1. do 3. ovog člana.”

Član 6.

Član 21đ menja se i glasi:

„Član 21đ

Poslodavac – novoosnovano privredno društvo, novoosnovani preduzetnik i novoosnovani preduzetnik poljoprivrednik, koji je upisan u registar nadležnog organa, odnosno organizacije, može da ostvari pravo na oslobođenje od plaćanja poreza po

osnovu zarade osnivača koji su zaposleni u tom privrednom društvu, odnosno po osnovu lične zarade preduzetnika i preduzetnika poljoprivrednika.

Pravo na poresko oslobođenje iz stava 1. ovog člana, poslodavac može da ostvari za zarade osnivača i lične zarade preduzetnika i preduzetnika poljoprivrednika, isplaćene u periodu od 12 meseci od dana kada je osnovano privredno društvo, odnosno registrovan preduzetnik i preduzetnik poljoprivrednik, čiji mesečni iznos pojedinačno za svako lice u periodu korišćenja oslobođenja nije viši od 37.000 dinara koji iznos u sebi ne sadrži pripadajuće obaveze iz zarade.

Pravo na poresko oslobođenje prestaje po isteku perioda iz stava 2. ovog člana, odnosno na dan kada se izvrši isplata mesečne zarade osnivača, odnosno lične zarade preduzetnika i preduzetnika poljoprivrednika koja je viša od iznosa iz stava 2. ovog člana, i poslodavac je dužan da obračuna i plati porez na zaradu, odnosno ličnu zaradu, na iznos koji je isplatio uvećan za porez i pripadajuće doprinose koji se plaćaju iz zarade, kao i da za naredne zarade isplaćene tim licima obračunava i plaća porez na zaradu u skladu sa zakonom.

Pravo na poresko oslobođenje iz stava 1. ovog člana poslodavac ostvaruje pod sledećim uslovima:

1) da je fizičko lice – osnivač, odnosno svaki od osnivača ako ih je više, zasnovao radni odnos sa novoosnovanim privrednim društvom, zaključio ugovor o radu u skladu sa zakonom kojim se uređuju radni odnosi i da je prijavljen na obavezno socijalno osiguranje u Centralni registar obaveznog socijalnog osiguranja;

2) da je fizičko lice – preduzetnik, odnosno preduzetnik poljoprivrednik prijavljen na obavezno socijalno osiguranje u Centralni registar obaveznog socijalnog osiguranja;

3) da u periodu za koji ostvaruje pravo na poresko oslobođenje to pravo može da ostvari za najviše devet osnivača zaposlenih, koji ispunjavaju uslove;

4) da su fizička lica – osnivači privrednog društva, preduzetnik i preduzetnik poljoprivrednik, u periodu od najmanje šest meseci neprekidno pre dana osnivanja privrednog društva, odnosno registrovanja preduzetnika ili preduzetnika poljoprivrednika, kod Nacionalne službe za zapošljavanje bili prijavljeni kao nezaposleni ili da su u periodu od 12 meseci pre dana osnivanja, odnosno registrovanja stekli srednje, više ili visoko obrazovanje, u skladu sa zakonom.

Poresko oslobođenje iz ovog člana može da ostvari poslodavac – privredno društvo, preduzetnik i preduzetnik poljoprivrednik, koji je osnovan, odnosno registrovan zaključno sa 31. decembrom 2020. godine.

Po osnovu zarade, odnosno lične zarade lica iz stava 4. ovog člana za koja je jedan novoosnovani poslodavac ostvario poresko oslobođenje iz ovog člana, drugi novoosnovani poslodavac – privredno društvo, preduzetnik i preduzetnik poljoprivrednik, ne može za ta lica da ostvari poresko oslobođenje iz ovog člana.

Poslodavac koji koristi poresko oslobođenje iz ovog člana, osim u skladu sa odredbom zakona kojim se uređuju doprinosi za obavezno socijalno osiguranje koja se odnosi na istu vrstu oslobođenja, po osnovu zasnivanja radnog odnosa sa tim licem nema pravo da za to lice ostvari druge olakšice, uključujući i korišćenje subvencija za zapošljavanje i samozapošljavanje.”

Član 7.

U članu 35. stav 1. posle reči: „dobitaka i gubitaka” dodaju se zapeta i reči: „utvrđivanje iznosa kapitalnih dobitaka koji se uključuju u oporezivi prihod od samostalne delatnosti”.

Član 8.

U članu 42. stav 2. reči: „preduzetnik koji” zamenjuju se rečima: „lice koje”.

U stavu 3. reč: „preduzetnika” zamenjuje se rečima: „iz st. 1. i 2. ovog člana”.

U stavu 5. reč: „Preduzetnik” zamenjuje se rečima: „Obveznik poreza na prihode od samostalne delatnosti”.

U stavu 6. reč: „preduzetniku” zamenjuje se rečima: „obvezniku iz stava 5. ovog člana”.

U stavu 7. posle reči: „Preduzetnik” dodaje se reč: „paušalac”.

Član 9.

U članu 65b posle stava 2. dodaje se stav 3, koji glasi:

„Obveznikom u smislu stava 1. ovog člana smatra se i fizičko lice koje ostvaruje prihod od iznajmljivanja stanova i soba za period duži od 30 dana, a koje saglasno zakonima kojima se uređuju ugostiteljstvo i turizam ne pruža ugostiteljske usluge.”

Član 10.

U članu 65v stav 1. posle reči: „od nepokretnosti” dodaju se zapeta i reči: „uključujući i prihod od iznajmljivanja stanova i soba za period duži od 30 dana,”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Izuzetno od stava 1. ovog člana, u oporezivi prihod ne uračunava se prihod po osnovu pružanja usluga smeštaja za period do 30 dana koji ima poreski tretman saglasno članu 84b ovog zakona.”

Član 11.

U članu 72a stav 3. menja se i glasi:

„Izuzetno od stava 1. tačka 5) ovog člana, pravo na poresko izuzimanje ne ostvaruje se u slučaju kada član društva prenese udeo ili akcije, odnosno deo udela ili akcija koje ima u društvu, a po osnovu tog prenosa društvo stiče sopstvene udele, odnosno akcije u smislu zakona kojim se uređuju privredna društva.”

Član 12.

U članu 74. posle stava 7. dodaje se novi stav 8, koji glasi:

„Izuzetno od st. 5, 6. i 7. ovog člana, ukoliko je obveznik hartije od vrednosti stekao u smislu člana 18. stav 1. tačka 11) i stav 2. ovog zakona, nabavnom cenom iz stava 1. ovog člana smatra se cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, odnosno, ako to ne učini, smatra se da je nabavna cena nula dinara.”

Dosadašnji stav 8. postaje stav 9.

U dosadašnjem stavu 9, koji postaje stav 10, broj: „8.” zamenjuje se brojem: „9.”.

Dosadašnji stav 10. postaje stav 11.

Član 13.

U članu 75. stav 4. reči: „st. 8, 9. i 10.” zamenjuju se rečima: „st. 9, 10. i 11.”.

Dodaje se stav 5, koji glasi:

„Nabavna cena hartija od vrednosti koje zaposleni dobije bez naknade od poslodavca ili od s poslodavcem povezanog lica u smislu člana 18. stav 1. tačka 11) i stav 2. ovog zakona, je nula dinara.”

Član 14.

U članu 79. stav 1. posle reči: „odnosno domaćinstva,” dodaju se reči: „u Republici,”.

Član 15.

U članu 81. posle reči: „sportista i sportskih stručnjaka” dodaju se zapeta i reči: „prihodi po osnovu pružanja ugostiteljskih usluga u skladu sa zakonima kojima se uređuju turizam i ugostiteljstvo”.

Član 16.

U članu 83. stav 4. tačka 1) reči: „do iznosa od 11.684 dinara” zamenjuju se rečima: „do iznosa od 100.000 dinara”.

Član 17.

Posle člana 84a dodaju se naslov iznad člana i član 84b, koji glase:

„Prihodi po osnovu pružanja ugostiteljskih usluga

Član 84b

Prihodima od ugostiteljskih usluga smatraju se prihodi koje fizičko lice saglasno zakonima kojima se uređuju ugostiteljstvo i turizam ostvari od pružanja ugostiteljskih usluga u ugostiteljskom objektu domaće radinosti i objektu seoskog turističkog domaćinstva.

Prihodima iz stava 1. ovog člana smatraju se prihodi koje fizičko lice saglasno zakonima kojima se uređuju ugostiteljstvo i turizam ostvari od usluga smeštaja u ugostiteljskom objektu domaće radinosti i objektu seoskog turističkog domaćinstva u periodu do 30 dana.

Ugostiteljskim objektom domaće radinosti i objektom seoskog turističkog domaćinstva u smislu st. 1. i 2. ovog člana smatra se ugostiteljski objekat domaće radinosti (kuća, apartman i soba) i objekat seoskog turističkog domaćinstva, u smislu zakona kojima se uređuju ugostiteljstvo i turizam.

Obveznik poreza je fizičko lice koje ostvaruje prihode iz st. 1. i 2. ovog člana.

Oporezivi prihod za kalendarsku godinu čini iznos 5% prosečne mesečne zarade po zaposlenom u Republici u godini koja prethodi godini za koju se utvrđuje porez, pomnožen brojem pojedinačnih ležajeva, odnosno kamp parcela i odgovarajućim koeficijentom prema kategoriji turističkog mesta saglasno zakonima kojima se uređuju ugostiteljstvo i turizam.

Ministar nadležan za poslove finansija i ministar nadležan za poslove turizma sporazumno uređuju bliže uslove, kriterijume i elemente za oporezivanje prihoda iz stava 5. ovog člana.”

Član 18.

U članu 85. stav 1. tačka 10) menja se i glasi:

„10) prihodi po osnovu prodaje dobara ostvarenih obavljanjem privremenih ili povremenih poslova, ako nisu oporezovani po drugom osnovu u smislu ovog zakona;”.

Tačka 15) menja se i glasi:

„15) prihodi od prodaje poljoprivrednih i šumskih proizvoda i usluga, uključujući i prihod po osnovu prikupljanja i prodaje šumskih plodova i lekovitog bilja, kao i uzgajanja i prodaje pečuraka, pčelinjeg roja (pčela) i puževa;”.

Stav 4. menja se i glasi:

„Izuzetno od stava 3. ovog člana, oporezivi prihod iz stava 1. tačka 15) ovog člana, koji fizičko lice ostvari od prodaje poljoprivrednih i šumskih proizvoda i usluga, uključujući i prihod po osnovu prikupljanja i prodaje šumskih plodova i lekovitog bilja, kao i uzgajanja i prodaje pečuraka, pčelinjeg roja (pčela) i puževa, čini bruto prihod umanjen za normirane troškove u visini od 90%.”

Posle stava 8. dodaje se novi stav 9, koji glasi:

„Porez na druge prihode ne plaća se ni u slučaju otpisa dela potraživanja koji banka ima prema dužniku po osnovu kredita kada, saglasno međusobnom vansudskom poravnanju, dužnik isplati deo potraživanja koji banka ima prema njemu a preostali deo tog potraživanja banka otpiše.”

Dosadašnji stav 9. postaje stav 10.

U dosadašnjim st. 10. i 11, koji postaju st. 11. i 12, posle reči: „neoporezivog iznosa”, na oba mesta, dodaju se zapeta i reči: „uvećana za pripadajuće obaveze koje se plaćaju na teret primaoca prihoda”.

Dosadašnji stav 12, koji postaje stav 13, menja se i glasi:

„Izuzetno od stava 1. tačka 15) ovog člana, ne oporezuju se prihodi od prodaje poljoprivrednih i šumskih proizvoda i usluga, uključujući i prihod po osnovu prikupljanja i prodaje šumskih plodova i lekovitog bilja, kao i uzgajanja i prodaje pečuraka, pčelinjeg roja (pčela) i puževa, koje ostvare fizička lica:

- 1) nosioci poljoprivrednog gazdinstva;
- 2) koja doprinose za obavezno socijalno osiguranje plaćaju po rešenju kao osiguranici po osnovu poljoprivredne delatnosti, u skladu sa zakonom kojim se uređuju doprinosi za obavezno socijalno osiguranje;
- 3) korisnici poljoprivredne penzije.”

Član 19.

U članu 87. stav 2. posle tačke 6) dodaje se tačka 6a), koja glasi:

„6a) oporezivog prihoda od pružanja ugostiteljskih usluga iz člana 84b ovog zakona;”.

U tački 8) reči: „tač. 1) do 7)” zamenjuju se rečima: „tač. 1) do 6) i tačke 7)”.

Stav 3. menja se i glasi:

„Zarade iz stava 2. tačka 1) ovog člana i oporezivi prihodi iz tačke 2) tog stava u vezi sa članom 40. ovog zakona i tač. 3), 6) i 7) tog stava umanjuju se za porez i doprinose za obavezno socijalno osiguranje plaćene na te prihode u Republici na teret lica koje je ostvarilo zaradu, odnosno oporezive prihode, a oporezivi prihodi iz tačke 2) tog stava u vezi sa članom 33. stav 2. ovog zakona i tač. 4), 5) i 6a) tog stava umanjuju se za porez plaćen na te prihode u Republici. Za preduzetnike koji su se opredelili za ličnu zaradu, zarada se umanjuje za porez i doprinose za obavezno socijalno osiguranje plaćene na te prihode u Republici na teret preduzetnika koji se opredelio za zaradu, a oporezivi prihod iz člana 33. stav 2. ovog zakona koji ostvari od samostalne delatnosti umanjuje se za porez plaćen na te prihode u Republici.”

Član 20.

Posle člana 95. dodaje se član 95a, koji glasi:

„Član 95a

Obveznik po osnovu prihoda od pružanja ugostiteljskih usluga iz člana 84b koji u toku godine počne da pruža ugostiteljske usluge dužan je da podnese poresku prijavu u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti rešenja kojim se objekat domaće

radinosti i seoskog turizma razvrstava u odgovarajuću kategoriju u skladu sa zakonom kojim se uređuje ugostiteljstvo.

Obveznik iz člana 84b stav 4. ovog zakona koji je podneo poresku prijavu iz stava 1. ovog člana, kome se ne promene elementi od značaja za visinu poreske obaveze za narednu godinu, nije dužan da podnese poresku prijavu za narednu godinu.

Obveznik iz člana 84b stav 4. ovog zakona kome se u toku godine promene elementi od značaja za visinu poreske obaveze, dužan je da o tome obavesti poreski organ podnošenjem poreske prijave u roku od 15 dana od dana nastanka promene.

Obveznik iz člana 84b stav 4. ovog zakona koji u toku godine prestane da pruža ugostiteljske usluge, dužan je da o tome obavesti poreski organ podnošenjem poreske prijave u roku od 15 dana od dana kada prestane da pruža ugostiteljske usluge u skladu sa zakonom kojim se uređuje ugostiteljstvo.”

Član 21.

U članu 96. st. 3. i 4. brišu se.

Član 22.

U članu 98. tačka 2) menja se i glasi:

„2) za prihode od nepokretnosti i za prihode po osnovu pružanja ugostiteljskih usluga – poreskom organu na čijoj teritoriji se nalazi nepokretnost, objekat domaće radinosti, odnosno objekat seoskog turističkog domaćinstva;”.

Član 23.

U članu 100. posle tačke 2) dodaje se tačka 2a), koja glasi:

„2a) prihod po osnovu pružanja ugostiteljskih usluga u skladu sa zakonima kojima se uređuju turizam i ugostiteljstvo;”.

Član 24.

U članu 109. posle stava 7. dodaju se novi st. 8. do 12, koji glase:

„Prihod po osnovu pružanja ugostiteljskih usluga utvrđuje se na osnovu podataka iz poreske prijave, kriterijuma i elemenata iz člana 84b ovog zakona, kao i na osnovu drugih podataka.

Do donošenja rešenja o utvrđivanju poreza za tekuću godinu, obveznici poreza iz člana 84b ovog zakona dužni su da plaćaju porez u visini obaveze koja odgovara iznosu poreza utvrđenog rešenjem za prethodnu godinu.

Obveznik iz člana 84b ovog zakona koji u toku godine započne pružanje ugostiteljskih usluga dužan je da plaća porez počev za naredni kvartal u odnosu na onaj u kome je počeo da pruža usluge.

U slučaju kada u toku godine dođe do promene elemenata koji su od značaja za visinu poreske obaveze, poreski organ rešenjem utvrđuje novu poresku obavezu koja se plaća počev za naredni kvartal u odnosu na kvartal u kome je došlo do promene elemenata od značaja za visinu poreske obaveze.

U slučaju kada u toku godine prestane da pruža ugostiteljske usluge, obveznik je dužan da izvrši poresku obavezu zaključno za kvartal u kome je prestao da pruža usluge.”

Dosadašnji stav 8. postaje stav 13.

Član 25.

U članu 110. tačka 2) tačka na kraju zamenjuje se tačkom i zapetom.

Dodaje se tačka 3), koja glasi:

„3) 15 dana od dana isteka kvartala – na prihod po osnovu pružanja ugostiteljskih usluga.”

Član 26.

Odredbe čl. 3. i 4. ovog zakona u delu koji se odnosi na sopstvene akcije primenjivaće se na akcije stečene počev od 1. januara 2019. godine.

Član 27.

Odredbe čl. 5. i 6. ovog zakona primenjivaće se počev od 1. januara 2019. godine.

Član 28.

Poslodavac koji je do dana stupanja na snagu ovog zakona stekao pravo na oslobođenje iz člana 21đ Zakona o porezu na dohodak građana („Službeni glasnik RS”, br. 24/01, 80/02, 80/02-dr. zakon, 135/04, 62/06, 65/06-ispravka, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-US, 93/12, 114/12-US, 47/13, 48/13-ispravka, 108/13, 57/14, 68/14-dr. zakon, 112/15 i 113/17), nastavlja da koristi oslobođenje u skladu sa tim zakonom.

Oslobođenje iz stava 1. ovog člana poslodavac može da koristi za ona lica za koja je stekao to pravo do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 29.

Odredba člana 7. ovog zakona primenjuje se kod utvrđivanja, obračunavanja i plaćanja poreske obaveze počev za 2019. godinu.

Član 30.

Odredbe čl. 9, 10, 15, 17, 19, 20, 22, 23, 24. i 25. ovog zakona, koje se odnose na prihod od ugostiteljskih usluga, primenjivaće se počev od 1. jula 2019. godine.

Lica koja na dan stupanja na snagu ovog zakona, kao i lica koja po stupanju na snagu ovog zakona, a pre početka primene odredaba ovog zakona koje se odnose na prihod od ugostiteljskih usluga, pružaju ugostiteljske usluge u skladu sa zakonima kojima se uređuju ugostiteljstvo i turizam, dužna su da u periodu počev od 1. maja 2019. godine pa zaključno sa 30. junom 2019. godine podnesu poresku prijavu nadležnom poreskom organu.

Član 31.

Prvo usklađivanje neoporezivog iznosa od 100.000 dinara iz člana 16. ovog zakona, po osnovu dobitaka od igara na sreću, vrši se počev u 2020. godini.

U postupcima utvrđivanja, naplate i kontrole naplate poreza na dobitke od igara na sreću koji nisu okončani do dana stupanja na snagu ovog zakona, porez na dobitke od igara na sreću utvrdiće se u skladu sa ovim zakonom.

Član 32.

Podzakonski akti za izvršavanje ovog zakona doneće se u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 33.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.